

[Annette Just]

I dag har vi tre, ja, op til fire sektorer, som skal bestemme over det ene eller det andet, om det er miljø, om det er trafik, eller hvad det nu er.

Det er såmænd i al sin klare enkelhed, hvad Fremskridtspartiets tre forslag, som her er til debat, handler om: decentralisering til kommunerne, således at lokalbefolkningen fornemmer, at den har medindflydelse, og ikke som i dag, hvor den ser, at når den har en sag, så bliver den først behandlet i kommunen, og så bliver den sendt til amtet. Hvis man er heldig at bo i nærheden af Storkøbenhavn, bliver den så sandelig også sendt til Hovedstadsrådet. Og hvis det er om Københavns Havn, ender sagen helt oppe i Folketinget, men det er nu så langt igen.

Opgaverne skal løses tæt på borgerne, så tæt som overhovedet muligt, og det vil sige i kommunerne.

Det har undret mig lidt at høre en del af ordførerne her. De er enige med os i, at meget af dette skal nedlægges: Hovedstadsrådet, amterne taler nogle om. Det kan jeg godt forstå, for det skriver de såmænd også i aviserne rundt omkring.

Men så siger de: Jamen vi har ikke sådan et hastværk. Vi kan sagtens vente et halvt års tid. Det skal jo først være færdigt den 1. januar 1990. Sådan må jeg forstå det, der er blevet sagt heroppefra, og det er præcis den samme dato, vi har fundet frem til. Det, der er blevet sagt, er nemlig, at det skal være, når man næste gang skal vælge til kommunalbestyrelser og amtsråd, og det er med skifte 1. januar 1990.

Vi synes stadig væk, det måtte være rart, at man ude i amterne vidste, hvad det var for en planlægning, man skulle tilrettelægge, når mange af disse opgaver skal lægges ud til kommunerne, og det er den langt overvejende del. Beslutningerne i amterne skal lægges ud til kommunerne, til dem, der er berørt af situationen.

Så taler man om sygehusene: Åh, hvor forfærdeligt! Det kunne da være, at der var nogle, der selv ville bestemme. Når de havde en eller anden specifik sygdom, der var bedre læger til i Århus Amt, ville de gerne dertil. Jeg kan godt forstå, hvis der er enkeltpersoner, som siger: Jeg fejler noget, som ikke særlig mange fejler, ogovre i Århus er de mægtig dygtige til det. Må jeg ikke godt komme derover? Hvis man ikke tilhører Den Kongelige Ballet, har man, så vidt jeg er orienteret, ikke særlig store muligheder.

Derfor synes jeg helt bestemt, at et frit sygehusvalg vil være en fordel for alle borgere, men jeg kan forstå, at der er flere af de andre ordførere, der synes, at det da var forfærdeligt, at folk selv måtte bestemme. Jeg er ret overbevist om, at det ikke er noget, der vil tage overhånd, for får man blindtarmsbetændelse, tager man, så vidt jeg kan forestille mig, ind på det nærmeste sygehus og får den opereret væk. Men er det noget specielt, er det noget specifikt, så ville jeg også tage derhen, hvor man er bedst til det.

Hovedstadsrådet forstod jeg at selv indenrigsministeren var meget enig med os i skal laves om, nedlægges – det var sådan cirka det, der blev sagt – når bare man får løst trafikproblemerne. Det er kolossalt i betragtning af, at der er tale om en repræsentant for den regering, som slog sig højt op på, at man skulle privatisere. Det kunne jo være, at det var en god idé også at tænke i de baner, når man tænker på trafikproblemerne. DSB er der ikke noget problem i. Det er jo i forvejen i statsregi.

Det er ting, vi meget gerne vil tale om. Vi synes bare ikke, hr. indenrigsminister, at der er så utrolig god tid til den 1. januar 1990, når vi ved, hvor meget der i virkeligheden skal gøres.

Angående statsamterne siger man: Jamen de har da lokalkendskab, og det må være en stor fordel, at det er folk med lokalkendskab i stedet for en tilfældig byret. Jeg tror nok, man skal se på sin lille globus igen og så sige: Hvor er det lokalkendskab, statsamterne har frem for byretten? Der er dog trods alt flere byretter, hvis man kan udtrykke sig sådan, end der er statsamter, og heldigvis for det.

Fremskridtspartiet går selvfølgelig ind for disse tre forslag. Det bliver sagt: Jamen der kunne godt være skrevet mere. Ja, der kunne være skrevet meget mere, men vi glæder os utroligt til det udvalgsarbejde, der skal være, og vi fornemmer også, at der vil ske meget.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Annette Just sagde en hel del, som var temmelig uforståeligt. Bl.a. kritiserede hun de ordførere, som havde afvist – det var jo det store flertal – forslaget om at nedlægge amtskommunerne, og beskyldte dem for ikke at ville decentralisere. Det forstår jeg ikke en pind af.

I bemærkningerne til forslaget skriver Fremskridtspartiet, at man ønsker, at de offentlige